

◆ jutrzienka ◆

dodatek tygo niowy „expressu zagłębia“ dla dzieci i młodzieży

Rok IV. Sosnowiec, niedziela 16 października 1938 r. Nr. 6

Wyspy bawią się w chowanego

To jest prawda! Niektóre wyspy ukazują się to znów chowają się w głębiach mórz. Na morzu Berjuga istnieje wyspa, która wynurzyła się 130 lat temu podczas wybuchów wulkanicznych. — Wyspa ta raz zmniejsza się, to znów powiększa, co dezorientuje topografów, którzy nie mogą ustalić ani wielkości, ani wysokości kapryśnej wyspy.

Nie tak dawno, bo 39 lat temu na Oceanie Spokojnym, na południe od Australii — istnieje grupa wysp która pewnego pięknego poranku 1900 roku po prostu schowała się pod powierzchnię oceanu.

Znikanie wysp spowodowane jest wybuchami wulkanicznymi, nieustającymi pod skorupą ziemską. Największe skupiska wulkanów znajdują się na Oceanie Spokojnym i na lądach, które ten ocean otaczają a więc wschodnie brzegi Azji, Chiny, Japonia, Polinezja, zachodnie brzegi Ameryki. Przed 97 laty na krótki przeciąg czasu ukazała się w okolicy Nowej Zelandji wyspa długości około 11 km. Wyspa ta zniknęła, a w miejscu, gdzie się znajdowała, powstała straszliwa, blisko 5 km. głębia.

Również w chowanego zabawia się wyspa, rozpościerająca się do

1901 r. w zatoce Meksykańskiej (Ameryka Środkowa). — Ogromnie płożna była wysepka w pobliżu wyspy Tonga na Oceanie Spokojnym. W r. 1885 brzegi jej wznosiły się pod wodę, aby w r. 1894 ukazać się do 45 m. ponad poziom oceanu — w jakimś czasie później schowała się ona znowu, lecz nie na długo, bo w kilka lat później schowała się na dobre. Zupełnie na wesoło potraktowała swoje istnienie wyspa, powstała na morzu Śródziemnym pomiędzy Afryką a Sycylią. Mianowicie z wyspy, wyrastającej na 60 m. nad poziom morza została tylko podwodna rafa.

W czasach dawniejszych na Oceanie Spokojnym w miejscu, gdzie obecnie leży wyspa Wielkanocna, istniał prawdopodobnie rozległy, zamieszkały ląd. Na wyspie tej znajdują się olbrzymie, tajemnicze posągi i grobowce. Pomniki te, wyciosane z kamienia w liczbie 600, przeważnie wyobrażają ogromnych rozmiarów twarze ludzkie, stojące pionowo do powierzchni lądu. Niektóre z tych pomników - twarze mają 11 metrów wysokości. Dotąd nie jest należycie zbadane kto, po co i kiedy wykuwał te olbrzymie posągi.

As.

Jesienna zabawa z latawcem

Zbudowaliśmy latawiec.
Piękny był niby marzenie.
Podróż go czekała wielka
aż w podniebne - hen przestrzenie,

Z włóczki miał słubarwną kłtkę,
dobrzem z nim się nabiedziła,
długi warkocz bibulkowy, —
żanin całkiem był gotowy.

'Ale za to był wspaniały!
Najpiękniejszy — no i kwita! —
aż na rżczem spełzła oto
ta zabawa wyśmienita!...

Posłuchajcie! Wicher - szkodnik
figła spletał nam znienna:ka:
dmuchwał, nitkę wyrwał z dłoni.
(czyż nie brzydka to zasadzka?)

I porwawszy nasze cudo
kędys unióśł je pod chmury —
próżno doń wyciągać dłonie,
próżno patrzeć za nim w górę!..

Chociaż z wstydem to wyznaje,
pewniejsem się popłakała,
gdyby mį nie przyszła na myśl
zaraz historyjka cała.

Oto czy nie byli w znowje
wiatr i nasz latawiec śliczny!
Może właśnie się odbywał
u Jesieni bankiet liczny!

Może z wiatrem na wypródkę
wpośród nieba gdzieś przestrzeni
hula sobie nasz latawiec
na zabawie u Jesieni!..

Niezwykła przygoda w puszczy

Niezwykłą naprawdę przygodę przeżył w puszczy traper (myśli więc) Jerzy Machet z stanu Albany. Znajdując się na polowaniu w puszczy, daleko od swego domu, traper został przywalony drzewem, które załamało się pod naciskiem olbrzymich mas śniegu. Drzewo przygniotło Machetowi nogę, tak, że nie mógł on się ruszyć z miejsca.

W tej pozycji, pozbawionej wszelkiej żywności, przeleżał traper okragie 15 dni. Dopiero po tym czasie znaleźli go synowie, którzy poszukiwali ojca w puszczy.

Siły synów okazały się za słabe do usunięcia olbrzymiego drzewa. Wobec tego jeden z synów dokonał niezwyklej operacji. Siekierą bowiem amputował ojcu nogę.

Następnie dzielni synowie zbudowali z gałęzi i skór wigwam indyjski i przy chorym ojcu postawili przywołaną w międzyczasie matkę

a sami udali się w drogę po lekarza. Dodać zaś należy, że miasto Albany, najbliższe miejsca wypadku, znajduje się w odległości 160 km. Lekarzem, który zgodził się udać do chorego, był pewien misjonarz. W drogę udano się zaprzęgiem z psów. W drodze spadły jednak tak wielkie śniegi, że psy nie mogły się posuwać naprzód. Wobec tego synowie sami zaprzęgli się do sań i w ten sposób dotarli do rodziców czekających w wigwamie.

Podobnie uciążliwa była droga do Albany, gdzie po przybyciu, okazała się konieczna nowa amputacja.

Traper wytrzymał jednak w niezrozumiały wprost sposób wszystkie te przejścia i obecnie znajduje się w drodze do wyzdrowienia.

Zarówno przygoda Macheta jak i poświęcenie jego synów wywołały wielki podziw u ludności stanu Albany.



W mundurze wojsk australijskich mały obywatel odbiera defiladę swoich kolegów.

SAMOTNY KWIAT

Na grzędce rósł samotny kwitek.
Może posiał go tu wiatr - hulaka,
a może jest ostatnim potomkiem re-
dzicy zamieszkującej dawniej ob-
szar tej grzędki. Dziś panoszy się tu
władz na siebie, duszą się od nadmia-
ru wzrostu inne życie - wspól-
stwo otwastów. Nadszedł ich czas,
bo człowiek zanęchał kwiatów, dał
przewagę prostactwu życia nad pięknem.

Kwiat stoi sam w lesie chwastów
ledwie przezierną przez gąszcz jasną
żółto - słoneczną twarzą.

I patrzy prostu prościu'k w nie-
bo: w błękit i chmury, malujące o-
brasy bajkowych światów, w słoń-

ce, ledwie uśmiechnięte albo gore-
jące i roztopia się z radości w mgły,
i w ćałkie migocące odwieczną
gwiazdy, mleczne drogi i księżyc, o
których nie wie.

I nie go nie obchoł i świat ca-
ły, bo się zapatrył w siebie, a kie-
dy go człowiek oderwał od matki -
ziemi i zaniósł do swojej klatki -
pokojn. powoli opuścił biedną
twarz na dół, coraz niżej i niżej, aż
nie zostało w nim ani jednej zielo-
nej myśli.

Umiał z tęsknoty za matką -
ziemią. Wtedy wolno mu było znów
do niej wrócić.

Blęty wizytowe

ST. CHAMEL

G. KRONODI

W. CIERAK

(Jakie zawód tych panów?)

UZUPEŁNIANKA.



Puste pola wypełnić literami, aby w rzędach poziomych powstało pięć wyrazów o następującym znaczeniu 1) siekiera, 2) część nogi, 3) narzędzie kuchenne, 4) rzeka w Polsce, 5) okrzyk głowy kapłana.



— 'Tato, czy mam tej panj odstąpić moje miejsce?..



— 'Tato, czemu masz tak mało włosów na głowie?

— Bo, dużo umysłowo pracuję, a głowa moja mało odpoczywa i dla tego włosy rosnać nie mogą.

— Teraz rozumiem, dlaczego mama włosów nie ma!



MARZENIE ARTYSTÓW

Wiesz, cobym chciał zrobić?..
..wieże radiową ze szpinaku.